

29 Μαρτίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΕΤΡΟΛΙΝΑ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΦΟΡΟΥ
ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 902/94)

5 Φορολογία Εισοδήματος — Συμφηφισμός ζημιάς άλλης εταιρείας που ανήκει στο ίδιο συγκρότημα εταιρειών, βάσει του Άρθρου 15(5) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων — Η γένεση του δικαιώματος συναρτάται με την έκδοση Κανονισμών οι οποίοι ακόμα δεν εκδόθηκαν — Ο Νόμος δεν προβλέπει υποχρέωση του Υπουργικού Συμβουλίου για έκδοση των Κανονισμών — Ως εκ τούτου δεν υπάρχει ούτε δικαίωμα ούτε εξουσία συμφηφισμού.

10 Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε την απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος, να απορρίψει αίτημά της για συμφηφισμό στο κέρδος που πραγματοποίησε το 1991, της ζημιάς του ίδιου έτους, άλλης εταιρείας, που ανήκε στο ίδια συγκρότημα εταιρειών, για τον καθορισμό του φορολογητέου εισοδήματός της.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20 Το Άρθρο 15(5) και οι επιπτώσεις του εξετάστηκαν στη *Δημοκρατία ν. Κώστα Γ. Τύμβιου Λτδ.*, την οποία επικαλέστηκαν οι καθ' ων η αίτηση προς υποστήριξη της θέσης τους - ότι το Άρθρο αυτό δεν παρέχει εξουσία για συμφηφισμό.

Στην προαναφερθείσα έφεση, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου έκρινε ότι η γένεση και η μορφοποίηση του δικαιώματος το

οποίο προβλέπει το Άρθρο 15(5) και ο παράλληλος προσδιορισμός της εξουσίας για συμψηφισμό συναρτώνται με την έκδοση των Κανονισμών, που το Υπουργικό Συμβούλιο εξουσιοδοτείται να εκδώσει. Και, εφόσον δεν εκδόθηκαν οι Κανονισμοί, δε στοιχειοθετήθηκε οποιοδήποτε δικαίωμα ή αντίστοιχη υποχρέωση για συμψηφισμό.

5

Δε χωρεί η προτεινόμενη από τους αιτητές διάκριση της υπόθεσης τους με αυτή της *Δημοκρατίας ν. Κώστα Γ. Τύμβιου Ατδ.*, για τους εξής λόγους:-

10

(α) Το Άρθρο 15(5), όπως αποφασίστηκε στην *Τύμβιου*, “ ... δε δημιουργεί συγκεκριμένο δικαίωμα στους εφεσίβλητους. Ο νομοθέτης άφησε ουσιώδη στοιχεία να ρυθμιστούν με δευτερογενή νομοθεσία.” Συνεπώς, ο νόμος δε στοιχειοθετεί δικαίωμα και δεν παρέχει εξουσία για συμψηφισμό του κέρδους και της ζημίας ιθύνουσας και θυγατρικής εταιρείας.

15

(β) Η εξουσιοδότηση που παρέχεται από το Άρθρο 15(5) για την έκδοση Κανονισμών (δευτερογενής νομοθεσία) δε συνοδεύεται, όπως έκρινε το Δικαστήριο στην *Τύμβιου*, και με υποχρέωση για την έκδοσή τους, ώστε να τίθεται ζήτημα παράλειψης συμμόρφωσης με νομοθετική επιταγή. Εφόσον δεν υπήρχε υποχρέωση για την έκδοση της δευτερογενούς νομοθεσίας και η έκδοσή της επαφίονταν στη διακριτική ευχέρεια του εξουσιοδοτημένου οργάνου (Υπουργικό Συμβούλιο), η πάροδος του χρόνου δεν είχε οποιεσδήποτε επιπτώσεις στην εφαρμογή του Άρθρου 15(5).

20

25

Ενόψει των ανωτέρω, δε διαπιστώνονται βάσιμοι λόγοι για τη διάκριση της απόφασης στην *Δημοκρατία ν. Κώστα Γ. Τύμβιου Ατδ.* με την παρούσα υπόθεση, διαπίστωση που επισφραγίζει και την τύχη της προσφυγής αυτής. Προκύπτει από την προαναφερθείσα υπόθεση ότι δεν υφίσταται το δικαίωμα το οποίο επικαλούνται οι αιτητές, ούτε εξουσία για το συμψηφισμό τον οποίο ζητούν.

30

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

35

Αναφερόμενη υπόθεση:

Δημοκρατία ν. Κώστα Γ. Τύμβιου Ατδ (1994) 3 Α.Α.Δ. 553.

40

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδημάτων με την οποία απέρριψε το αίτημα της αιτή-

τριας Εταιρείας για το συμφηφισμό στον καθορισμό του φορολογητέου εισοδήματός της, του κέρδους που πραγματοποίησε το 1991 με τη ζημιά που άφησε τον ίδιο χρόνο εταιρεία η οποία ανήκει στο ίδιο συγκρότημα εταιρειών.

5

Αλ. Λυκούργου για Τ. Παπαδόπουλο, για τους Αιτητές.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

10

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Ο Έφορος απέρριψε αίτημα της προσφεύγουσας εταιρείας για το συμφηφισμό, στον καθορισμό του φορολογητέου εισοδήματός της, του κέρδους που πραγματοποίησε το 1991 (£981.103,00) με τη ζημιά που άφησε τον ίδιο χρόνο (£5.504,00) η Lefkaritis Bros Ltd, εταιρεία η οποία ανήκει στο ίδιο συγκρότημα εταιρειών.

20

Η αιτήτρια εταιρεία βάσισε το αίτημά της στο Άρθρο 15(5) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων του 1961 έως 1992, το οποίο κάμνει πρόνοια, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, για το συμφηφισμό των κερδοζημιών ιθύνουσας και εταιρείας εξαρτώμενης απ' αυτή. Οι προϋποθέσεις αυτές δεν πραγματοποιήθηκαν, σύμφωνα με τους καθ' ων η αίτηση, οπότεν το δικαίωμα το οποίο επικαλείται η αιτήτρια εταιρεία δεν προέκυψε, ώστε να παρέχεται εξουσία για το συμφηφισμό του κέρδους και της ζημίας εταιρειών οι οποίες έχουν τη σχέση που προβλέπει ο νόμος.

30

Ο Έφορος απέρριψε το αίτημα για δύο λόγους:-

(α) Το αμελητέο της ζημιάς της Lefkaritis Bros Ltd, σε σύγκριση με τα κέρδη της αιτήτριας εταιρείας· και

35

(β) Η αναμενόμενη αναθεώρηση των λογαριασμών της Lefkaritis Bros Ltd, η οποία θα μεταβάλει τα δεδομένα σε σχέση με τη ζημιά και θα την εξαλείψει.

40

Το Άρθρο 15(5) και οι επιπτώσεις του εξετάστηκαν στη **Δημοκρατία ν. Κώστα Γ. Τύμβιου Λτδ.** (1994) 3 Α.Α.Δ. 553, την οποία επικαλέστηκαν οι καθ' ων η αίτηση προς υποστήριξη της θέσης τους - ότι το Άρθρο αυτό δεν παρέχει εξουσία για συμφηφισμό.

Στην προαναφερθείσα έφεση, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δι-

καστηρίου έκρινε ότι η γένεση και η μορφοποίηση του δικαιώματος το οποίο προβλέπει το Άρθρο 15(5) και ο παράλληλος προσδιορισμός της εξουσίας για συμψηφισμό συναρτώνται με την έκδοση των Κανονισμών, που το Υπουργικό Συμβούλιο εξουσιοδοτείται να εκδώσει. Και, εφόσον δεν εκδόθηκαν οι Κανονισμοί, δε 5
στοιχειοθετήθηκε οποιοδήποτε δικαίωμα ή αντίστοιχη υποχρέωση για συμψηφισμό.

Οι αιτητές υποστήριξαν ότι η απόφαση στην **Κώστα Γ. Τύμβιου Λτδ.** θα διακρίνεται από την παρούσα υπόθεση, με αναφορά 10
στα γεγονότα της. Το διακριτικό στοιχείο έγκειται στη διαφορά του χρόνου ο οποίος διέρρευσε μεταξύ της θέσπισης του Ν. 163/87 με τον οποίο προστέθηκε η παράγραφος (5) του Άρθρου 15 και του χρόνου κατά τον οποίο λήφθηκε η απόφαση που αποτέλεσε το 15
επίδικο θέμα της προσφυγής, η απόφαση στην οποία αποτέλεσε το αντικείμενο της **Τύμβιου**, αφενός, και του αντίστοιχου χρόνου ο οποίος διέρρευσε μεταξύ της έκδοσης του προαναφερθέντος νόμου και της διοικητικής απόφασης που εξετάζεται σ' αυτή την προσφυγή, αφετέρου.

Κρίνω ότι δε χωρεί η προτεινόμενη διάκριση, για τους εξής λόγους:- 20

- (α) Το Άρθρο 15(5), όπως αποφασίστηκε στην **Τύμβιου**, "... δε δημιουργεί συγκεκριμένο δικαίωμα στους εφεσίβλητους. Ο 25
νομοθέτης άφησε ουσιώδη στοιχεία να ρυθμιστούν με δευτερογενή νομοθεσία." Συνεπώς, ο νόμος δε στοιχειοθετεί δικαίωμα και δεν παρέχει εξουσία για συμψηφισμό του κέρδους και της ζημίας ιθύνουσας και θυγατρικής εταιρείας. 30
- (β) Η εξουσιοδότηση που παρέχεται από το Άρθρο 15(5) για την έκδοση Κανονισμών (δευτερογενής νομοθεσία) δε συνοδεύεται, όπως έκρινε το Δικαστήριο στην **Τύμβιου**, και με υποχρέωση για την έκδοσή τους, ώστε να τίθεται ζήτημα 35
παράλειψης συμμόρφωσης με νομοθετική επιταγή. Εφόσο δεν υπήρχε υποχρέωση για την έκδοση της δευτερογενούς νομοθεσίας και η έκδοσή της επαφιόταν στη διακριτική ευχέρεια του εξουσιοδοτημένου οργάνου (Υπουργικό Συμβούλιο), η πάροδος του χρόνου δεν είχε οποιοσδήποτε επι- 40
πτώσεις στην εφαρμογή του Άρθρου 15(5).

Ενόψει των ανωτέρω, δε διαπιστώνονται βάσιμοι λόγοι για τη διάκριση της απόφασης στην **Τύμβιου** με την παρούσα υπόθεση,

διαπίστωση που επισφραγίζει και την τύχη της προσφυγής αυτής. Προκύπτει από την προαναφερθείσα υπόθεση ότι δεν υφίσταται το δικαίωμα το οποίο επικαλούνται οι αιτητές, ούτε εξουσία για το συμψηφισμό τον οποίο ζητούν.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Η επίδικη διοικητική απόφαση επικυρώνεται στην ολότητά της, βάσει του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα.*